

Jézusnak növekednie kell!

Alkalom: Karácsony 1. napja de
Dátum: 2009.12.25.

Ige:

Lk 2,21-40 (napi ige)

Lk 2,40 A gyermek pedig növekedett és erősödött, megtelt bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt rajta.

Jn 3,30 Jézusnak növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem.

1. Habár nem ismerem, hogy kinél-kinél mi a szokás Karácsonykor, de azt hiszem, a legtöbb családban Szenteste, december 24-én ajándékozzák meg egymást. Ezzel szeretetünket fejezzük ki, hiszen Karácsonykor Isten csodálatos ajándékot adott nekünk: Jézust, aki Betlehemben született meg.

Az ajándékozásról eszembe jut egy kedves vicc:

Karácsonykor a nagymama vízi pisztolyt ajándékoz az unokájának. A lánya dühösen fordul a nagyihoz:

- Anya, hogy vehettél neki ilyen ajándékot! Már nem emlékszel, mennyire dühös voltál, amikor a vízi pisztolyunkkal mindent összefröcsköltünk? A nagy elmosolyodik:

- Dehogynem, nagyon is...

Szóval, szeretünk ajándékozni, mert nagyon jó látni az örömet szerettünk arcán. Nagyon jó az, amikor tiszta szívből tudunk örülni egymás örömeinek.

Az evangéliumban leírt karácsonyi történetben Mária a világ legcsodálatosabb ajándékát tarthatja a karjában: egy gyermeket, akik eddig a szíve alatt hordott, most pedig szeretettel ölelheti magához.

Egy új élet indult el. Vallásuk szokása szerint 8 napos korában körül kellett metélni a gyermeket, majd újabb néhány nap múlva elvitték őt bemutatni a jeruzsálemi templomba. Akkor áldozatot is adtak az Úrnak. Mária és József eleget tettek minden vallásos előírásnak. De eközben történt egy különös dolog. Volt a templomban egy nagyon idős ember, Simeon, aki Isten kijelentéséből megértette, hogy addig nem fog meghalni, amíg meg nem látja a Messiást.

Simeon akkor a karjába vette a gyermeket, Jézust, és áldással dicsérte Istent. És így szólt: *„Most bocsátod el, Uram, szolgádat beszéded szerint békességgel, mert meglátták szemeim üdvösségedet, amelyet elkészítettél minden nép szemé láttára, hogy megjelenjék világosságul a pogányoknak, és dicsőségül népednek, Izráelnek.”*

Ez nem egy szokványos áldás, ez annál sokkal több. Ez egy olyan kijelentés, melyet nem lehet első nekifutásra megérteni. Azt olvassuk ezen a helyen, hogy *„Apja és anyja csodálkoztak a róla mondottakon.”* Még hosszú évekig, vagy akár évtizedekig nem fogják érteni, de egyszer megértik ennek a jövendölésnek az értelmét.

2. A gyermek születésének mindenki nagyon örül. Jézus születése többszörösen is Isten ajándéka. A szülők folyamatosan örülnek minden egyes dekának, amivel gyarapodik a gyermek. Örülnek minden egyes centinek, amivel nagyobb lesz gyermekük. Örömmel látják, hogy egészséges és fejlődik. És tudjuk jól, hogy fontos figyelni a gyermek növekedését és fejlődését, mert ha a növekedés abbamarad, akkor az nagyon súlyos betegségnak a tünete, amit idejében kezelni kell.

Jézusról azt olvashatjuk, hogy *„Ő növekedett és erősödött, megtelt bölcsességgel...”* Ez pedig azt jelenti, hogy mind testileg, mind pedig értelmében egészségesen fejlődött.

Karácsonykor lehet leginkább tapasztalni azt, hogy Jézusról úgy gondolkodnak, mint „Jézuskáról”, „kis Jézusról”. Érdekes azt megfigyelni, hogy míg Amerikában a karácsonyi ajándékot a Mikulás hozza, addig Magyarországon az a szülők, nagyszülők szavajárása, hogy „a Jézuska”.

Ez azt jelenti, hogy nagyon sokan nem tudnak úgy gondolkodni Jézusról, hogy Ő növekedett és felnőtt ember lett. Ez azt mutatja, hogy sok ember szívében egyszerűen nem nőtt meg Jézus, hanem

még mindig csecsemő. Akik így beszélnek, azok hitükben és Jézusról való gondolkodásban még gyermetegek. Ezt pedig orvosolni kell. Tulajdonképpen egy téves kép él bennük Jézusról.

Ennek a téves gondolkodásnak rossz következményei:

- Nem hiszik el, hogy Jézus a megígért Megváltó. Hiába hallanak igehirdetéseket, bizonyoságtételeket és történeteket a felnőtt Jézusról, azokat nem hiszik el, mert bennük a jászolban ringatózó gyermek képe maradt meg.
- Nem hiszik el, hogy neki nemcsak arra van hatalma, hogy a karácsonyfa alá becsempéssze a szülők segítségével az ajándékokat, hanem arra is van hatalma, hogy erőt adjon, valóságosan segítsen és valóságosan megszabadítson bűneinkből megváltó halála által.
- Nem hiszik el, hogy Jézus a Szentháromság Isten második valóságos személye, aki nemcsak valóságos ember, hanem valóságos Isten is.

3. Figyeljünk keresztelő Jánosra! Keresztelő János fiatakoráról is keveset tudunk. Valószínűleg ismerte Jézust, hiszen rokonok voltak. De János nemcsak úgy ismerte Jézust, mint egy távoli rokont, hanem egészen nyitott volt az ő szíve, hogy Jézusban felismerjen még mást is.

- K. János **felismerte Jézusban a Krisztust**, a megígért Messiást, aki az egész népnek lesz az öröme.
- K. János **tudatosan engedni növekedni szívében**, életében Jézust. Nem becsüli le és nem mondja azt, hogy „hát mit akarsz te Jézus? Ismerlek már gyerekkorod óta.” Pedig sokan ezért nem fogadták el. János evangéliumában ezt olvassuk: Jn. 6,41-42 „*A zsidók ekkor zúgolódní kezdtek ellene, mert ezt mondta: „Én vagyok az a kenyér, amely a mennyből szállott le” - és azt kérdezték: „Nem Jézus ez, a József fia, akinek ismerjük apját és anyját? Akkor hogyan mondhatja: A mennyből szálltam le?”*
- K. János **felismerte, hogy Jézus növekedésével egy időben az ő személyének egyre inkább háttérbe kell szorulnia**, hogy helyet adjon az Isten Fiának.

4. Kedves Testvérek! Jézus Karácsonykor megszületett a júdeai Betlehemben. „*Anyja bepólyálta és a jászolba fektette, mivel nem volt a szálláson hely.*” De Mária nem hagyta Jézust a Jászolban! **Hanem engedte növekedni őt testben és lélekben egyaránt. Sőt, öröme volt Jézus növekedésében.**

Ezért mi is engedjük növekedni Krisztust a mi szívünkben, a mi életünkben! Élünk úgy, hogy növekedhessen bennünk! Gyönyörködünk Jézus növekedésében! Mert Ő többé nem az ölben ringatható kisbaba, hanem azt mondja róla Pál apostol: „*hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieieké, földieké és földalattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.*” (Fil 2,10-11) Legyen Jézus Úr a mi életünkben is! Ámen.

Loment Péter ref. lelkész